

poněvadž tu vzniká úplně nový stát, který právně spočívá na své vlastní vůli a není právně odvozen z právního řádu jiného státu. To platí i o tom případě, kdy třetí státy přivodí vznik nového státu. Proto nemůžeme akceptovati názor, jakoby nový stát mohl vzniknouti mezinárodní smlouvou. Šlo-li by snad v konkrétním případě o takový právní útvar, jenž by byl odvozen z jiného právního řádu, pak nelze o novém státě jako takovém vůbec mluvit. Aplikujeme-li to, co právě řečeno o jednostranné sukcesi, na stát československý, pak musíme zastávati, že stát náš vznikl revolucí a že představuje případ jednostranné státní sukcese.

V kapitole jedenácté promlouvá autor o morálním významu 28. října 1918. Obírá se tu otázkou podstaty českých dějin. Zásada methodické kapacity, která prostupuje právní vědu, nedopouští nám, abychom se obírali něčím jiným než právem. Proto posouzení historické, pokud se týče historicko-filosofické části spisu rádi přenecháváme příslušným odborníkům.

Knihu ukončuje sbírka přístupných dokumentů, vztahujících se k vzniku a uznání československého státu.

Z toho, co jsme stručně uvedli, jde na jevo, že kniha s hlediska vědeckého nás nemůže uspokojiti. Autorovi ušla důležitost základního problému při vzniku nového státu, totiž problému sukcese státní a také v oboru uznání státu nepronikl příslušný materiál do té míry, aby mohl své vývody opřít o pozitivní právo mezinárodní. Některé části spisu sice obstojí, ale řešení základních otázek je pochybené. Patrně je to způsobeno politickým hlediskem autorovým, které se tu a tam neskrytě uplatňuje. Literatury práva mezinárodního je používáno hodně jednostranně a dokonce novější literatura německá je důsledně ignorována. Ve spisu postrádáme řešení mnohých vážných otázek, jež byly vznikem nového státu vyvolány. K omluvě autorově jest podotknouti, že se pokusil o řešení opravdu nesnadného problému, který se paušálními formulami i logicky znějícími odbýti nedá.

V této souvislosti nelze nevysloviti přání, aby se nám co možno nejdříve dostalo oficiální publikace dokumentů, které jsou pro posouzení naší velké a slavné revoluce rozhodnými.

Dr. Bohumil Kučera.

Z ČASOPISŮ. Arhiv za pravne i društvene nauke, B e l e h r a d, roč. XVI., č. 1. Dr. Božidar M a r k o v i č: O právních prostředcích všeobecně. Dr. Drag. J a n k o v i č: Právní charakter rozvedeného manželství. Dr. Drag. B. J o v a n o v i č: Cizinci ve státní službě. Živ. M. P a u n o v i č: Vlastnictví a jeho vymezení v srbském zákonodárství.